P.Z.E. br. 342

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/89
URBROJ: 65-26-8

Zagreb, 6. studenoga 2026.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o porezu na dodanu vrijednost,*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. studenoga 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu, ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića i glavnu državnu rizničarku Danijelu Stepić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/52
URBROJ: 50301-05/31-26-16

Zagreb, 5. studenoga 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija dr. sc. Tomislava Ćorića, državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i Mateja Bulu, ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu, ravnatelja Carinske uprave Marija Demirovića i glavnu državnu rizničarku Danijelu Stepić.

REPUBLIKA HRVATSKA 2 – VLADA REPUBLIKE HRVATSKE – ZAGREB

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Zagreb, studeni 2026.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18., 121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26. i 48/26.), u članku 2. stavku 1. podstavku 15. briše se točka na kraju rečenice i dodaje podstavak 16. koji glasi:

„- Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025.).“.

Članak 2.

U članku 7. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija ukupna vrijednost, dana istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine, nije veća od 100,00 eura.“.

Članak 3.

Članak 7.a mijenja se i glasi:

„(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun do 30. lipnja 2028., uključujući taj dan otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV

identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba

b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i

b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i

b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.”.

Članak 4.

U članku 7.b stavku 2. iza riječi: „sjedište unutar Europske unije“ dodaju se riječi: „poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj“.

Članak 5.

U članku 26.a stavku 1. točka b) mijenja se i glasi:

„b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska ili se dobra otpremaju ili prevoze iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu i“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Porezni obveznik koji obavlja isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Smatra se da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b ovoga Zakona iskoristili pravo izbora iz stavka 3. ovoga članka.”.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 6.

U članku 119.a iza riječi: „porezni obveznici“ zarez i riječi: „a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici“ brišu se.

Članak 7.

U članku 120. stavku 2. iza riječi: „uključujući“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.

Članak 8.

U članku 124. stavku 1. iza riječi: „pretporeza“ dodaju se zarez i riječi: „u pogledu usluga obuhvaćenih posebnim postupkom oporezivanja,“.

Članak 9.

Iza članka 125.a dodaje se članak 125.aa koji glasi:

„Članak 125.aa

Isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga

Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra podliježu PDV-u, smatra se za potrebe primjene članka 125.b ovoga Zakona prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.“.

Članak 10.

U članku 125.g stavku 2. iza riječi: „drugoj državi članici“ dodaju se riječi: „te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije“.

Članak 11.

U članku 125.hb iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji primjenjuju posebni postupak iz članka 90. ovoga Zakona.“.

Članak 12.

U članku 125.he stavku 1. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.

U stavku 3. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19., 1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22., 43/23., 1/24., 39/24., 16/25., 68/25., 11/26. i 35/26.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 14.

Odredbe članka 7.a koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona prestaju važiti 30. lipnja 2029.

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Republika Hrvatska postala je 1. srpnja 2013. država članica Europske unije te je zbog usklađivanja propisa na području oporezivanja porezom na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) donesen novi Zakon o porezu na dodanu vrijednost koji je stupio na snagu 1. srpnja 2013., a objavljen je u „Narodnim novinama“, broj 73/13. Zakon je usklađen s direktivama koje uređuju oporezivanje PDV-om.

Sustav oporezivanja PDV-om temelji se na primjeni opće stope PDV-a 25%, dvije snižene stope 5% i 13% i stopi 0%. Za upis u registar obveznika PDV-a primjenjuje se prag u iznosu od 60.000,00 eura koji obuhvaća vrijednost oporezivih isporuka dobara ili usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 115/16.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. propisana je:
- preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge.

Nadalje propisane su odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2018., a odnose se na:
- omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima
- povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna
- primjenu obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara (određenih strojeva i opreme).

Također, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2019., a odnose se na oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1.7.2016.).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 106/18.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. radi smanjenja regresivnog utjecaja PDV-a, propisano je:
- oporezivanje sniženom stopom PDV-a od 5% svih lijekova (receptnih i bezreceptnih) te isporuka knjiga i novina koje izlaze dnevno, neovisno o obliku u kojem se isporučuju
- proširenje primjene stope PDV-a od 13% na: sve novine i časopise koji izlaze periodično, neovisno o obliku u kojem se isporučuju, dječje pelene, isporuku živih životinja, isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljusci), te usluge i povezana autorska prava pisaca, skladatelja i umjetnika izvođača koji su članovi odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje obavljaju tu djelatnost prema posebnim propisima iz područja autorskog i srodnih prava te uz prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za intelektualno vlasništvo
- ukidanje vrijednosnog praga u iznosu od 400.000,00 kuna vezano za odbitak 50% pretporeza kod osobnih automobila
- upisivanje u registar obveznika PDV-a temeljem oporezivih isporuka u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini

- primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu za isporuku betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455).

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 121/19.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. propisano je:
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7.12.2018.),
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d´Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25.3.2019.)
- smanjenje stope PDV-a na 13% za pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu
- izjednačavanje primjene oslobođenja od plaćanja PDV-a za isporuke u okviru određenih djelatnosti od javnog interesa kada iste obavljaju osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama s 3 na 7,5 milijuna kuna.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 138/20.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisano je:
- daljnje usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2.12.2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30.12.2019.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25.11.2020.)
- povećanje praga za primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama na 15 milijuna kuna
- proširenje mogućnosti primjene obračunske kategorije PDV-a pri uvozu.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 39/22.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2022. propisano je:
- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke prirodnog plina obavljene u razdoblju od 1. travnja 2022. do 31. ožujka 2023.
- smanjenje stope PDV-a s 25% i 13% na 5% za dječju hranu, jestiva ulja i masti, maslac i margarin, isporuku živih životinja, isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, isporuku žive ribe te svježe ili rashlađene ribe, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća, korijena i gomolja, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih

plodova, isporuku svježih jaja peradi (u ljusci), sadnice i sjemenje, gnojiva i pesticide, hranu za životinje te ulaznice za koncerte, sportska i kulturna događanja
- proširenje primjene snižene stope PDV-a od 13% na prirodni plin i grijanje iz toplinskih stanica, ogrjevno drvo, pelet, briket i sječku te menstrualne potrepštine
- da podaci o tome da je porezni obveznik znao ili morao znati da sudjeluje u transakcijama čija je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a ne predstavljaju povredu porezne tajne.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 113/22.) koji je stupio na snagu 1. listopada 2022. propisano je:
- oporezivanje PDV-om po stopi od 5% isporuke grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke, koje su obavljene u razdoblju od dana stupnja na snagu toga Zakona do 31. ožujka 2023.
- oporezivanje PDV-om po stopi 0% isporuke i ugradnje solarnih ploča na privatne stambene objekte, prostore za stanovanje te javne i druge zgrade koje se koriste za aktivnosti od javnog interesa te isporuka i ugradnja solarnih ploča u blizini takvih objekata, prostora i zgrada.

Također, provedena je i izmjena odredbi povezanih s kunom radi uvođenja eura, koje su stupile na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno 1. siječnja 2023.

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 33/23.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2023. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2024.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 114/23.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2024. propisano je:
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2.3.2020.) radi suzbijanja prekograničnih prijevara u vezi s PDV-om do kojih dolazi zbog izbjegavanja plaćanja obveze PDV-a od strane dijela poreznih obveznika koji obavljaju prekogranične isporuke
- izmjena odredbi o ispravku porezne osnovice
- izmjena odredbi kojima su propisani iznosi u eurima koji su izračunani uz primjenu općih pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. - ispravak, u daljnjem tekstu: Zakon o uvođenju eura).

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 35/24.) koji je stupio na snagu 1. travnja 2024. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2025.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 152/24.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2025. propisano je:
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2020/285 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene

informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća (SL L 62, 2.3.2020.)
- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6.4.2022.) u dijelu odredbi o mjestu oporezivanja usluga i s tim povezanih izmjena, s učinkom od 1. siječnja 2025.
- povećanje praga za upis u registar obveznika PDV-a s 40.000,00 eura na 60.000,00 eura
- ukidanje uvjeta uzajamnosti pri povratu PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije te
- omogućavanje odbitka pretporeza temeljem rješenja Porezne uprave.

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 52/25.) koji je stupio na snagu 30. ožujka 2025. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2026.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 151/25.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2026. propisano je:
- ukidanje uvjeta o suglasnosti za prihvaćanje eRačuna za tuzemne isporuke između poreznih obveznika sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
- pojednostavljenja administrativnih obveza kroz ukidanje Izvješća o obavljenim donacijama hrane (Obrazac DON-H), Knjige izlaznih računa (Obrazac I-RA) u papirnatom/elektroničkom obliku, posebne evidencije o prodanim dobrima kupcima u okviru putničkog prometa (Obrazac PDV-F), prijave o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (Obrazac PPO) i posebne evidencije o primljenim računima (Obrazac U-RA)
- produljenje roka za podnošenje prijave PDV-a (Obrazac PDV), Zbirne prijave (Obrazac ZP), Prijave za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije (Obrazac PDV-S) i prijave isporuka dobara u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih u okviru postupaka 42 i 63 (Obrazac – PZ 42 i 63).

Zakonom o izmjeni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 32/26.) koji je stupio na snagu 30. ožujka 2026. produljuje se primjena snižene stope PDV-a od 5% za isporuku prirodnog plina uključujući naknade vezane uz tu isporuku, grijanja iz toplinskih stanica uključujući naknade vezane uz tu isporuku te isporuke ogrjevnog drva, peleta, briketa i sječke do 31. ožujka 2027.

Zakonom o dopuni Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 48/26.) koji je stupio na snagu 9. svibnja 2026. daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske da u svrhu stabilnosti tržišta, može na ograničeno vrijeme, u posebnim okolnostima, a osobito u slučaju poremećaja na tržištu energenata, a radi zaštite potrošača, regulacije tržišta ili zbog drugih opravdanih razloga, uredbom propisati visinu stope PDV-a na energente koji podliježu trošarinama prema propisima kojima se uređuju trošarine.

Važeći Zakon o porezu na dodanu vrijednost usklađen je s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006.), stoga je potrebno daljnje usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025.), u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027.

Potrebno je povećati vrijednosnu granicu za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu s 22,00 eura kvartalno na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

U skladu s obvezama preuzetim pristupanjem Republike Hrvatske u Europsku uniju, a radi implementiranja pravne stečevine Europske unije u nacionalno zakonodavstvo na području PDV-a, ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

- usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba, u dijelu odredbi o izmjenama Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027. radi unapređenja i proširenja postojećih posebnih sustava One Stop Shop (OSS)/Import One-Stop Shop (IOSS).

Uz navedeni primarni cilj predlaže se i povećanje vrijednosne granice za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu s 22,00 eura kvartalno na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.
Navodi se akt Europske unije, odnosno izmjena Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim se odredbama Zakon usklađuje.

Uz članak 2.
Predlaže se povećanje vrijednosnog praga za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju isporukom dobara uz naknadu s 22,00 eura na 100,00 eura uz preciziranje da se navedeni iznos odnosi na ukupnu vrijednost poklona danih istoj osobi tijekom jedne kalendarske godine, radi jasnijeg određivanja opsega primjene ove odredbe.

Uz članak 3.
Predlaže se da se prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra isporukom dobara uz naknadu. S tim u vezi propisuju se uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se mogao primijeniti aranžman za premještanje dobara, odnosno u kojim slučajevima isti nije moguće primijeniti.
Obzirom da se od 1. srpnja 2028. uvodi novi način prijavljivanja premještanja vlastitih dobara u druge države članice putem prilagođenog sustava OSS, umjesto dosadašnjeg prijavljivanja putem Zbirne prijave, predlaže se da se aranžman za premještanje dobara može primijeniti samo na dobra koja su otpremljena ili prevezena u drugu državu članicu najkasnije do 30. lipnja 2028. Na aranžmane započete do toga datuma nastavit će se, sukladno završnim odredbama ovoga Zakona, primjenjivati postojeća pravila do 30. lipnja 2029. Nakon toga datuma premještanje vlastitih dobara prijavljivat će se putem sustava OSS u okviru posebnog postupka za premještanje vlastitih dobara.

Uz članak 4.
Predlaže se da se isporučiteljem smatra porezni obveznik, koji putem uporabe elektroničkog sučelja omogućuje isporuku dobara na daljinu unutar Europske unije od strane poreznog obveznik iz treće zemlje kada se dobra prodaju poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi. Dakle, proširuje se primjena sustava OSS na isporuke dobara unutar Europske unije na sve osobe koje ne plaćaju PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije.

Uz članak 5.
Predlaže se zbog pojašnjenja da prag u iznosu od 10.000,00 eura, za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. Zakona (telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge), obuhvaća usluge koje se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska i dobra koja otpremaju ili prevoze iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu.
Predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će se navedene isporuke oporezivati u državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.
Također predlaže se da se smatra da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b Zakona, iskoristili pravo izbora, odnosno odlučili da neće primjenjivati taj prag od 10.000,00 eura.

Uz članak 6.
Predlaže se proširenje sustava OSS na sve B2C usluge koje pružatelji usluga izvan Europske unije obave u Europskoj uniji.

Uz članak 7.
Predlaže se da se u sustavu OSS, u okviru posebnog postupka oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije, podaci o internetskoj stranici navode u prijavi ako postoje.

Uz članak 8.
Predlaže se zbog pojašnjenja da porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za usluge koje obavljaju porezni obveznici bez sjedišta unutar Europske unije nema pravo odbitka pretporeza u pogledu usluga obuhvaćenih tim posebnim postupkom, već ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ.

Uz članak 9.
Predlaže se da se isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra

podliježu PDV-u, smatra za potrebe primjene članka 125.b Zakona, prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.

Uz članak 10.
Predlaže se zbog pojašnjenja da porezni obveznik koji je Republiku Hrvatsku odabrao kao državu članicu prijave u sustav OSS, u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici, odnosno postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije.

Uz članak 11.
Predlaže se da posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja (IOSS) ne mogu primjenjivati porezni obveznici koji primjenjuju posebni postupak za male porezne obveznike (oslobođeni plaćanja PDV-a na isporuke koje obavljaju).

Uz članak 12.
Predlaže se da u okviru posebnog postupka oporezivanja za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja (IOSS), porezni obveznik odnosno posrednik moraju, prije početka primjene tog postupka, Poreznoj upravi dostaviti podatke o internetskoj stranici ako oni postoje.

Uz članak 13.
Predlaže se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 79/13., 85/13., 160/13., 35/14., 157/14., 130/15., 1/17., 41/17., 128/17., 1/19., 1/20., 1/21., 73/21., 41/22., 133/22., 43/23., 1/24., 39/24., 16/25., 68/25., 11/26. i 35/26.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 14.
Predlaže se da članak 7.a važećeg Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona prestaje važiti 30. lipnja 2029. Nakon tog datuma aranžmani za premještanje dobara se u potpunosti ukidaju.

Uz članak 15.
Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Konačnog prijedloga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

U osnovi se izmjenama izvršava tehničko poboljšanje postojećih odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS putem kojih poduzetnici na jednom mjestu mogu izvršiti prijavu i plaćanje PDV-a za usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici i prodaju dobara na daljinu, za tzv. internetsku prodaju građanima u Europskoj uniji.

Očekuje se da će predložene izmjene, kroz smanjenje pravne nesigurnosti i lakšu primjenu pravila za prekogranično pružanje usluga i prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije olakšati poslovanje poreznih obveznika koji obavljaju takve isporuke krajnjim potrošačima u drugim državama članicama Europske unije te pozitivno utjecati na njihovu konkurentnost na unutarnjem tržištu.

Procjenjuje se da predložene promjene neće imati učinak na državni proračun Republike Hrvatske s obzirom da se njima u osnovi izvršava tehničko poboljšanje postojećih odredbi vezanih uz sustave OSS/IOSS. Nije moguće procijeniti koji će učinak na državni proračun Republike Hrvatske imati povećanje vrijednosna granica za poklone male vrijednosti koji se ne smatraju oporezivom isporukom s 22,00 eura kvartalno na 100,00 eura godišnje. Naime, navedena granica nije se mijenjala od 2013. godine, a njezino povećanje predstavlja usklađivanje s današnjim gospodarskim okolnostima te se ne očekuje značajniji učinak na prihode državnog proračuna.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru i za koji je na 12. sjednici održanoj 25. rujna 2026. donesen zaključak o prihvaćanju, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike budući da je predlagatelj izmijenio sljedeće:

Normativni izričaj odredbe članka 11. Konačnog prijedloga zakona nomotehnički je dorađen u skladu s primjedbom Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te je u članku 14. Konačnog prijedloga zakona nomotehnički dorađena odredba.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru na tekst Prijedloga zakona nije bilo suštinskih prijedloga ili zahtjeva koje predlagatelj nije prihvatio.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:
– Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.),
– Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
– Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi (SL L 162, 27. 6. 2018.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29. 12. 2017.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2018/1713 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na knjige, novine i časopise (SL L 286, 14. 11. 2018.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2018/1910 od 4. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L 311, 7. 12. 2018.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2019/475 od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d´Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL L 83, 25. 3. 2019.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2019/1995 od 21. studenoga 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu (SL L 310, 2. 12. 2019.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2019/2235 od 16. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i Direktive 2008/118/EZ o općim aranžmanima za trošarine u pogledu obrambenih napora unutar okvira Unije (SL L 336, 30. 12. 2019.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2020/1756 od 20. studenoga 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu identifikacije poreznih obveznika u Sjevernoj Irskoj (SL L 396, 25. 11. 2020.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost (SL L 107, 6. 4. 2022.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2020/284 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja određenih zahtjeva za pružatelje platnih usluga (SL L 62, 2. 3. 2020.),
– Direktiva Vijeća (EU) 2020/285 od 18. veljače 2020. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu posebne odredbe za mala poduzeća

i Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu administrativne suradnje i razmjene informacija u svrhe praćenja ispravne primjene posebne odredbe za mala poduzeća (SL L 62, 2.3.2020.).

V. OPOREZIVE TRANSAKCIJE

1. Isporuka dobara

Članak 7.

(1) „Isporuka dobara“ u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolažu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 22,00 eura.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. točke a). ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,
d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 4. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obvezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „prodaja dobara na daljinu unutar Europske unije“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz države članice koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz dobara kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada
2. „prodaja dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja“ je isporuka dobara koju otprema ili prevozi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, uključujući kada isporučitelj neizravno sudjeluje u prijevozu ili otpremi dobara, iz trećeg područja ili treće zemlje kupcu u državi članici, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporuka dobara obavlja se poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čije stjecanje dobara unutar Europske unije ne podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik i

b) isporučeno dobro nije novo prijevozno sredstvo niti dobro koje isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sastavlja ili postavlja s ili bez probnog rada.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s obavljanjem isporuka dobara uz naknadu i bez naknade.

Članak 7.a

(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom dobara uz naknadu.

(2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika,

b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze,

c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i

d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila:

a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba,

b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena.

(4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci.

(5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i

b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i

b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.

Članak 7.b

(1) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija unutarnja vrijednost nije veća od 150,00 eura, smatra se da je taj porezni obveznik isporučitelj.

(2) Kada porezni obveznik, putem uporabe elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku dobara unutar Europske unije od strane poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku isporučitelj.

2.2.10. Prag za porezne obveznike koji isporučuju dobra obuhvaćena člankom 13. stavkom 3. točkom a) ovoga Zakona i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 26. ovoga Zakona

Članak 26.a

(1) Članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporučitelj ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,

b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici ili se dobra otpremaju ili prevoze u drugu državu članicu i

c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka iz točke b) ovoga stavka u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 10.000,00 eura te nije bila veća od navedenog iznosa tijekom prethodne kalendarske godine.

(2) Ako se tijekom kalendarske godine prijeđe prag iz stavka 1. točke c) ovoga članka, od tog se trenutka primjenjuju članak 13. stavak 3. točka a) i članak 26. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik koji isporučuje dobra koja se nalaze na području Republike Hrvatske u trenutku kada počinje njihova otprema ili prijevoz ili koji obavlja telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge i ima sjedište u Republici Hrvatskoj te ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje način praćenja jesu li ispunjeni uvjeti iz ovoga članka.

6.2.1. Primjena posebnog postupka

Članak 119.a

Posebni postupak oporezivanja za usluge primjenjuje se na usluge iz članaka 16. do 26. ovoga Zakona koje porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavi na području Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

6.2.2. Prijava Poreznoj upravi za primjenu posebnog postupka oporezivanja

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje pojedinačni identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

6.2.6. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja, a koji nema sjedište u Europskoj uniji nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona, odnosno članka 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona, odnosno članka 2. stavka 1. Trinaeste Direktive Vijeća 86/560/EEZ.

(3) Ako se porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka registrirao za potrebe PDV-a u tuzemstvu s osnove obavljanja djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovim posebnim postupkom, ostvaruje pravo na odbitak PDV-a u vezi s oporezivom djelatnošću koja je obuhvaćena ovim posebnim postupkom u prijavi PDV-a iz članka 85. ovoga Zakona.

6.3. Posebni postupak oporezivanja za prodaju dobara na daljinu unutar Europske unije, za isporuke dobara unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici sa sjedištem unutar Europske unije, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje

Članak 125.a

(1) U vezi s člancima 125.b do 125.h ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. „porezni obveznik koji nema sjedište u državi članici potrošnje“ je porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području države članice potrošnje,

2. „država članica prijave“ je država članica u kojoj porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište, a ako nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, država članica u kojoj ima stalnu poslovnu jedinicu.

3. „država članica potrošnje“ je:

a) u slučaju obavljanja usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj obavlja usluga u skladu s člancima 16. do 26. ovoga Zakona,

b) u slučaju prodaje dobara na daljinu unutar Europske unije, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz dobara kupcu,

c) u slučaju da isporuke dobara obavlja porezni obveznik koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 7.b stavkom 2. ovoga Zakona pri čemu otprema ili prijevoz dobara počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.

(2) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije, ali u njoj ima više od jedne stalne poslovne jedinice, država članica prijave je država članica sa stalnom poslovnom jedinicom koju porezni obveznik navede kao državu u kojoj će primjenjivati posebni postupak oporezivanja, a ta ga odluka obvezuje na primjenu posebnog postupka oporezivanja u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

(3) Ako porezni obveznik nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište ili stalnu poslovnu jedinicu na području Europske unije, država članica prijave je država članica u kojoj započinje otprema ili prijevoz dobara. Ako otprema ili prijevoz dobara počinje u više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica prijave, a ta ga odluka obvezuje u tekućoj kalendarskoj godini i tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

6.3.6. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 125.g

(1) Porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza u državi članici potrošnje.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u državi članici potrošnje može zatražiti povrat PDV-a u skladu s postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici.

(3) Ako se porezni obveznik iz članka 125.c stavka 1. ovoga Zakona mora registrirati za potrebe PDV-a u državi članici potrošnje za isporuke koje nisu obuhvaćene posebnim postupkom oporezivanja, ima pravo na odbitak pretporeza za isporuke obuhvaćene posebnim postupkom u prijavi PDV-a.

6.4.1. Primjena posebnog postupka

Članak 125. hb

(1) Posebni postupak za prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja mogu primjenjivati:

a) svi porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja,

b) svi porezni obveznici, neovisno o tome imaju li sjedište u Europskoj uniji, koji prodaju dobra na daljinu uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik sa sjedištem u Europskoj uniji,
c) svi porezni obveznici sa sjedištem u trećoj zemlji s kojom je Europska unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene propisa kojim se uređuje administrativna suradnja u području poreza i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L, 268, 12. 10. 2010.) te koji se bave prodajom dobara na daljinu iz te treće zemlje.

(2) Porezni obveznici iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju ovaj posebni postupak na svu svoju prodaju dobara na daljinu uvezenih iz trećih područja ili trećih zemalja.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.

Članak 125.he

(1) Porezni obveznik koji ne imenuje posrednika mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka dostaviti sljedeće podatke:

a) ime i prezime / naziv,

b) adresu,

c) adresu elektroničke pošte i internetske stranice,

d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

(2) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za račun poreznog obveznika dostaviti sljedeće podatke:

a) ime i prezime / naziv,

b) adresu,

c) adresu elektroničke pošte,

d) PDV identifikacijski broj.

(3) Posrednik mora Poreznoj upravi prije početka primjene posebnog postupka za svakog poreznog obveznika kojeg zastupa dostaviti sljedeće podatke:

a) ime i prezime / naziv,

b) adresu,

c) adresu elektroničku pošte i internetske stranice,

d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj,

e) pojedinačni identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 125.hf stavkom 2. ovoga Zakona.

(4) Svaki porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak ili ako je moguće njegov posrednik Poreznu upravu trebaju obavijestiti o svakoj promjeni dostavljenih podataka.

PRILOZI
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
- **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.
Rok: IV. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 113.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025)

32025L0516

- Članak 2. preuzet: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13, 143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinator

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

21. 10. 2020.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. **Naziv propisa Europske unije**
   Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba

2. **Naziv prijedloga propisa**
   Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	**Odredbe prijedloga propisa**	**Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?**	**Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)**

Članak 1. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od stupanja na snagu ove Direktive Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.u članak 143. umeće se sljedeći stavak: „1.a Za potrebe izuzeća predviđenog u stavku 1. točki (ca) ovog članka, Komisija donosi provedbeni akt radi uvođenja posebnih mjera za sprečavanje određenih oblika utaje ili izbjegavanja poreza, među ostalim, povezivanjem jedinstvenog broja pošiljke s odgovarajućim osobnim identifikacijskim brojem za PDV iz članka 369.q ove Direktive. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*1). Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010 (*2). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. (*1) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije		Nije potrebno preuzimanje	Točka 1. se odnosi na EK, a točke 2.. i 3. su mogućnost

(SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj)." (*2) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).”;" 2.u članak 218. dodaje se sljedeći stavak: „Odstupajući od prvog stavka ovog članka države članice mogu, u skladu s uvjetima koje mogu utvrditi, zahtijevati od poreznih obveznika s poslovnim nastanom na njihovu državnom području da izdaju elektroničke račune za isporuke robe i usluga na njihovu državnom području, osim onih iz članka 262.” ; 3.u članak 232. dodaje se sljedeći stavak: „Odstupajući od prvog stavka ovog članka, države članice koje se koriste mogućnošću utvrđenoj u članku 218. drugom stavku mogu predvidjeti da upotreba elektroničkih računa koje izdaju porezni obveznici s poslovnim nastanom na njihovu državnom području ne podliježe pristanku primatelja s poslovnim nastanom na njihovu državnom području.”.			

Članak 2. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. siječnja 2027. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.članak 14.a zamjenjuje se sljedećim: „Članak 14.a 1. Kad porezni obveznik, upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik sâm primio i isporučio tu robu. 2. Kad porezni obveznik, upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuje isporuku robe unutar Zajednice od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan unutar Zajednice poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, smatra se da je porezni obveznik	Točka 1. Direktive **Članak 4.** U članku 7.b. stavku 2. iza riječi: „sjedište unutar Europske unije“ dodaju se riječi: „poreznom obvezniku odnosno pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om na temelju članka 5. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj“.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 2. Direktive **Članak 3.** Članak 7.a mijenja se i glasi: „(1) Prijenos dobara koji obavlja porezni obveznik, a koja čine dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara	U potpunosti preuzeto	

koji omogućuje isporuku sâm primio i isporučio tu robu. Komisija do 1. srpnja 2027. Europskom parlamentu i Vijeću na temelju informacija zaprimljenih od država članica podnosi izvješće o procjeni funkcioniranja pravila o pretpostavljenom dobavljaču utvrđenog u prvom podstavku i, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog o njegovu daljnjem produljenju.” ; 2.članak 17.a mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim: „(a)porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun do 30. lipnja 2028., uključujući taj datum, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između ta dva porezna obveznika;” ;	ne smatra se isporukom dobara uz naknadu. (2) U smislu ovoga članka aranžman za premještanje dobara postoji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: a) porezni obveznik ili treća osoba za njegov račun do 30. lipnja 2028., uključujući taj dan otprema ili prevozi dobra u drugu državu članicu s namjerom da ta dobra u toj državi članici naknadno i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tim dobrima u skladu s postojećim dogovorom između oba porezna obveznika b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište niti stalnu poslovnu jedinicu u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze		

(b)dodaje se sljedeći stavak: „8. Ovaj se članak prestaje primjenjivati 30. lipnja 2029.” ; 3.u glavi V. poglavlju 3.a naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 3.a Prag za porezne obveznike koji isporučuju određenu robu obuhvaćenu člankom 33. točkom (a) i određene usluge obuhvaćene člankom 58. ” ; 4.članak 59.c mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)usluge se isporučuju osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici koja nije ona iz točke (a) ili se roba otprema ili prevozi iz države članice iz točke (a) u drugu državu članicu; i” ; (b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:	c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka dobara registriran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se dobra otpremaju ili prevoze te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke b) ovoga stavka u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju i d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi dobra upisuje prijenos dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona te u Zbirnoj prijavi iz članka 88. ovoga Zakona navodi PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji stječe dobra, a koji mu je dodijelila država članica u koju se dobra otpremaju ili prevoze. (3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka te ako se prijenos obavlja u roku iz stavka 4. ovoga članka, u trenutku prijenosa prava raspolaganja dobrima u svojstvu vlasnika na poreznog obveznika iz		

„3. Država članica iz stavka 1. točke (a) ovog članka dodjeljuje poreznim obveznicima koji obavljaju isporuke koje ispunjavaju uvjete iz tog stavka pravo odabrati da se mjesto isporuke odredi u skladu s člankom 33. točkom (a) i člankom 58., pri čemu se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dvije kalendarske godine. Smatra se da su porezni obveznici registrirani za korištenje posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. iskoristili pravo odabira iz prvog podstavka ovog stavka.” ; 5.članak 66. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 66. 1. Odstupajući od odredaba članaka 63., 64. i 65., države članice mogu odrediti da obveza obračuna PDV-a za određene transakcije ili određene kategorije poreznih obveznika nastaje u jednom od sljedećih trenutaka: (a) najkasnije u trenutku izdavanja računa; (b) najkasnije u trenutku primitka plaćanja; (c) ako račun nije izdan, ili je izdan kasnije, unutar određenog razdoblja najkasnije do isteka roka za izdavanje računa koji je odredila država članica na temelju	stavka 2. točke c) ovoga članka primjenjuju se sljedeća pravila: a) smatra se da je isporuku dobara u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom a) ovoga Zakona obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao dobra u državi članici iz koje su dobra otpremljena ili prevezena ili je to za njegov račun obavila treća osoba b) smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavio porezni obveznik kojem se ta dobra isporučuju u državi članici u koju su dobra otpremljena ili prevezena. (4) Ako u roku od 12 mjeseci nakon dolaska dobara u državu članicu u koju su otpremljena ili prevezena dobra nisu isporučena poreznom obvezniku kojem su namijenjena sukladno stavku 2. točki c) i stavku 6. ovoga članka, a nije nastupila niti jedna okolnost iz stavka 7. ovoga članka, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena na dan koji		

članka 222. drugog stavka ili, ako država članica nije odredila takav rok, unutar određenog razdoblja od datuma nastanka oporezivog događaja. 2. Odstupanje predviđeno u stavku 1. ne primjenjuje se na sljedeće isporuke: (a)isporuke usluga obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 2. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom posebnom odredbom u skladu s člankom 359.; (b)isporuke obuhvaćene posebnom odredbom utvrđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. ako ih obavlja porezni obveznik kojem je dopušteno da se koristi tom posebnom odredbom u skladu s člankom 369.b; (c)isporuke usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članka 196.; (d)isporuke ili prijenose robe iz članka 67. prvog stavka.” ; 6.u članku 167.a prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Države članice mogu u okviru neobvezne odredbe propisati da pravo na odbitak za poreznog obveznika kojem je obveza obračuna PDV-a nastala isključivo u skladu s člankom 66. stavkom 1. točkom (b) bude	slijedi nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci. (5) Ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: a) pravo na raspolaganje dobrima nije preneseno, a ta su dobra vraćena u državu članicu iz koje su prevezena ili otpremljena, u roku iz stavka 4. ovoga članka i b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao dobra upisuje povrat dobara u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona. (6) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ovoga članka zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku		

odgođeno sve dok se dobavljaču ne plati PDV za robu ili usluge isporučene tom poreznom obvezniku.” ; 7.u članku 226. točka 7.a zamjenjuje se sljedećim: „7.aako obveza obračuna PDV-a nastaje u trenutku primitka plaćanja u skladu s člankom 66. stavkom 1. točkom (b), a pravo na odbitak nastaje u trenutku kad nastane obveza obračuna poreza koji se može odbiti, navod ‚Gotovinski obračun’”; 8. članak 237. briše se; 9.članak 359. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 359. Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik da se koristi ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve usluge koje se isporučuju unutar Zajednice.” ; 10.u članku 361. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)adresu elektroničke pošte, uključujući, ako postoje, internetske stranice;”	zamjene ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2. ovoga članka i b) porezni obveznik iz stavka 2. točke b) ovoga članka upisao je zamjenu u evidenciju iz članka 83. stavka 3. ovoga Zakona. (7) Ako u roku iz stavka 4. ovoga članka bilo koji uvjet iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da je isporuka dobara u smislu članka 7. stavka 5. ovoga Zakona obavljena u trenutku u kojem taj uvjet više nije ispunjen. Ako se dobra isporučuju osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke c) ili stavka 6. ovoga članka, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije te isporuke. Ako se dobra otpremaju ili prevoze u državu koja nije država članica iz koje su izvorno premještena, smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni neposredno prije		

; 11. članak 368. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 368. Porezni obveznik koji nema poslovni nastan unutar Zajednice i koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ, dotičnom poreznom obvezniku izvršava se povrat u skladu s tom direktivom. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke usluga obuhvaćene ovom posebnom odredbom. Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu njome obuhvaćene, on u prijavi PDV-a koja se podnosi na temelju članka 250. odbija PDV nastao u toj državi članici u pogledu njegovih oporezivih djelatnosti koje su obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ;	početka takve otpreme ili prijevoza. U slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara smatra se da uvjeti iz stavaka 2. i 6. ovoga članka više nisu ispunjeni na dan kada su dobra nestala ili su uništena ili, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da su dobra uništena ili da nedostaju.”.		
	Točka 3. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Naslov 2.2.10. iznad članka 26.a Zakona o PDV-u.
	Točka 4. Direktive **Članak 5.** U članku 26.a stavku 1. točka b) mijenja se i glasi: „b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici koja nije Republika Hrvatska	U potpunosti preuzeto	

12.umeće se sljedeći članak: „Članak 369.aa Isporuka plina preko sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Zajednice ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, isporuka električne energije ili isporuka energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 39., ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu PDV-u na temelju članka 3. stavka 1. ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe PDV-u, smatra se, za potrebe primjene članka 369.b, prodajom robe na daljinu unutar Zajednice do 30. lipnja 2028." ; 13.u članku 369.j prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive.	ili se dobra otpremaju ili prevoze iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu i". Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Porezni obveznik koji obavlja isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka može odabrati određivanje mjesta isporuke u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom a) i člankom 26. ovoga Zakona, što ga obvezuje na razdoblje od dvije kalendarske godine.". Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: „(4) Smatra se da su porezni obveznici koji su se prijavili za primjenu posebnog postupka oporezivanja iz članka 125.b ovoga Zakona iskoristili pravo izbora iz stavka 3. ovoga članka.". Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.		

Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ; 14.u članku 369.m umeće se sljedeći stavak: „1.a Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji podliježu posebnoj odredbi predviđenoj u glavi XII. poglavlju 1. odjeljku 2.” ; 15.članak 369.p mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)adresu elektroničke pošte i, ako postoje, internetske stranice;” ; (b)u stavku 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:	Točka 5. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i i 125.j
	Točka 6. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i
	Točka 7. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.i
	Točka 8. Direktive	Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na izvješće koje je trebala izraditi EK

„(c)adresu elektroničke pošte i, ako postoje, internetske stranice;” ; 16.u članku 369.w prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih djelatnosti obuhvaćenih ovom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje na temelju članka 168. ove Direktive. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za isporuke robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom.” ;	Točka 9. Direktive **Članak 6.** U članku 119.a iza riječi: „porezni obveznici“ zarez i riječi: „a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici“ brišu se.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 10. Direktive **Članak 7.** U članku 120. stavku 2. iza riječi: „uključujući“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 11. Direktive **Članak 8.** U članku 124. stavku 1. iza riječi: „pretporeza“ dodaju se zarez i riječi: „u pogledu usluga	U potpunosti preuzeto	

	obuhvaćenih posebnim postupkom oporezivanja,“.		
	Točka 12. Direktive **Članak 9.** Iza članka 125.a dodaje se članak 125.aa koji glasi: „Članak 125.aa Isporuka plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, u skladu s uvjetima iz članka 15. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, ako se te isporuke obavljaju poreznom obvezniku ili pravnoj	U potpunosti preuzeto	

	osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik od strane poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici u kojoj dobra podliježu PDV-u, smatra se za potrebe primjene članka 125.b ovoga Zakona prodajom dobara na daljinu unutar Europske unije do 30. lipnja 2028.“.		
	Točka 13. Direktive **Članak 10.** U članku 125.g stavku 2. iza riječi: „drugoj državi članici“ dodaju se riječi: „te postupkom povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije“.	U potpunosti preuzeto	

	Točka 14. Direktive **Članak 11.** U članku 125.hb dodaje se stavak 4. koji glasi: „(4) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na porezne obveznike koji primjenjuju posebni postupak iz članka 90. ovoga Zakona.“.	U potpunosti preuzeto	
	Točka 15. Direktive **Članak 12.** U članku 125.he stavku 1. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“. U stavku 3. točki c) iza riječi: „pošte i“ dodaju se zarez i riječi: „ako postoje,“.	U potpunosti preuzeto	

	Točka 16. Direktive	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o porezu na dodanu vrijednost (NN br. 73/13, 148/13,143/14, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 39/22, 113/22, 33/23, 114/23, 35/24) članak/članci Članak 125.hj
Članak 3. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.umeće se sljedeći članak: „Članak 28.a 1. Neovisno o članku 28., za poreznog obveznika koji upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje isporuku, unutar Unije, usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, to		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.

jest neprekinuto iznajmljivanje smještaja istoj osobi u trajanju od najviše 30 noćenja, ili usluga cestovnog prijevoza putnika smatra se da je sâm primio i isporučio te usluge osim ako je osoba koja je pružila te usluge učinila sljedeće: (a)poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku dostavila svoj identifikacijski broj za PDV izdan u državi članici u kojoj se usluga isporučuje ili identifikacijski broj koji joj je dodijeljen u skladu s člankom 362. ili člankom 369.d; i (b)poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku prijavila da će ona naplatiti PDV koji je potrebno platiti za tu isporuku usluge. 2. Za potrebe stavka 1. usluge cestovnog prijevoza putnika koje se obavljaju unutar Unije znači dio usluge koji se obavlja između dvije točke u Uniji. 3. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuke obavljene u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 3. 4. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznik koji omogućuje isporuku iz stavka 1. potvrdi identifikacijski broj za PDV iz točke (a) tog stavka upotrebom odgovarajućih sredstava utvrđenih u skladu s nacionalnim pravom.			

5. Neovisno o stavku 1. ovog članka, države članice mogu iz područja primjene tog stavka izuzeti isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja odnosno usluga cestovnog prijevoza putnika, ili oboje, koje su obavljene na njihovu državnom području u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII., poglavlju 1., odjeljku 2. 6. Ako je iskoristila mogućnost utvrđenu u stavku 5., država članica o tome obavješćuje Odbor za PDV. Komisija objavljuje iscrpan popis država članica koje su iskoristile tu mogućnost. 7. Komisija Vijeću do 1. srpnja 2033. podnosi izvješće o evaluaciji funkcioniranja ovog članka i primjene pravila o PDV-u na usluge posredovanja, uključujući učinak na funkcioniranje unutarnjeg tržišta i djelotvornost prikupljanja PDV-a. Komisija, ako se to smatra potrebnim, izrađuje odgovarajući zakonodavni prijedlog.” ; 2.umeće se sljedeći članak: „Članak 46.a Mjesto isporuke usluge posredovanja koja se osobi koja nije porezni obveznik pruža upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično			

sredstvo mjesto je u kojem se isporučuje osnovna transakcija u skladu s ovom Direktivom.” ; 3.članak 135. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 2. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak: „Neovisno o prvom podstavku točki (a), smatra se da neprekinuto iznajmljivanje smještaja istoj osobi u trajanju od najviše 30 noćenja ima sličnu funkciju kao hotelski sektor podložno kriterijima, uvjetima i ograničenjima koje trebaju utvrditi države članice.” ; (b)dodaje se sljedeći stavak: „3. Države članice prije 1. srpnja 2028. dostavljaju Odboru za PDV tekst glavnih odredaba nacionalnog prava u kojima utvrđuju kriterije, uvjete i ograničenja iz stavka 2. drugog podstavka. Komisija do 31. prosinca 2028., na temelju informacija koje su dostavile države članice u skladu s prvim podstavkom ovog stavka, objavljuje sveobuhvatan popis kriterija, uvjeta i ograničenja koje su države članice			

utvrdile u vezi sa stavkom 2. drugim podstavkom.” ; 4.umeće se sljedeći članak: „Članak 136.b Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, države članice izuzimaju isporuku tih usluga tom poreznom obvezniku.” ; 5.članak 138. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak: „Prvi podstavak točka (b) ovog stavka ne primjenjuje se na prijenose prijavljene u okviru posebne odredbe predviđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5.” ; (b)u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)isporuku robe, koja se sastoji od prijenosa u drugu državu članicu, koja bi bila imala pravo na izuzeće na temelju stavka 1. i točaka (a) i (b) ovog stavka da je bila izvršena u ime drugog poreznog obveznika.” ;			

6.umeće se sljedeći članak: „Članak 172.a Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio usluge u skladu s člankom 28.a, te isporuke ne utječu na pravo tog poreznog obveznika na odbitak, neovisno o tome je li odbitak PDV-a moguć u pogledu tih isporuka.” ; 7.članak 194. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 194. 1. Ne dovodeći u pitanje članke 195. i 196., ako oporezivu isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan i nije identificiran u svrhu PDV-a putem pojedinačnog identifikacijskog broja za PDV iz članka 214. u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV, porezni obveznik odgovoran za plaćanje PDV-a osoba je kojoj se roba ili usluge isporučuju ako je ta osoba već identificirana u svrhu PDV-a u toj državi članici. Osim toga, ako oporezivu isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj je potrebno platiti PDV, države članice mogu, u skladu s uvjetima koje utvrde, odrediti da je osoba koja je odgovorna za plaćanje			

PDV-a osoba kojoj se isporučuju roba ili usluge. 2. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuku robe koju obavlja oporezivi preprodavatelj definiran u članku 311. stavku 1. točki 5. ako roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s posebnim odredbama predviđenima u glavi XII. poglavlju 4. odjeljku 2." ; 8.u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članaka 194. i 196. račun se izdaje najkasnije petnaestog dana u mjesecu koji slijedi nakon mjeseca u kojem je nastupio oporezivi događaj." ; 9.u članku 226. točka 4. zamjenjuje se sljedećim: „4.identifikacijski broj za PDV kupca, iz članka 214., pod kojim je kupac primio isporuku robe ili usluga za koje taj kupac ima obvezu plaćanja PDV-a ili pod kojim je primio isporuku robe iz članka 138., osim ako se koristi posebna odredba predviđena u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5."			

; 10.članak 242.a mijenja se kako slijedi: (a)umeće se sljedeći stavak: „1.a Ako porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo omogućuje isporuku, unutar Unije, usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili cestovnog prijevoza putnika, a ne smatra se da je taj porezni obveznik sam primio i isporučio te usluge na temelju članka 28.a, porezni obveznik koji omogućuje isporuku dužan je voditi evidenciju o tim isporukama. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica u kojima su te isporuke oporezive omogućilo da provjere je li PDV pravilno obračunan.” ; (b)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim: „2. Evidencija iz stavaka 1. i 1.a predmetnim se državama članicama na zahtjev stavlja na raspolaganje u elektroničkom obliku. Države članice mogu i dalje zahtijevati da se evidencija iz stavaka 1. i 1.a redovito i sustavno dostavlja dok ne			

postane dostupan automatski pristup toj evidenciji. Ta se evidencija mora čuvati 10 godina počevši od isteka godine u kojoj je transakcija obavljena.” ; 11. umeće se sljedeći članak: „Članak 242.b Ako porezni obveznik prenosi robu u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1. u ime drugog poreznog obveznika, porezni obveznik koji prenosi robu najkasnije pri prijevozu ili otpremi robe obavješćuje drugog poreznog obveznika da se njegova roba prenosi ili će biti prenesena ako se prijenos ne obavlja na izričit zahtjev tog drugog poreznog obveznika.” ; 12. u članku 262. stavak 1. mijenja se kako slijedi: „1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi zbirnu prijavu u kojoj se navode: (a) stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu u skladu s uvjetima			

određenima u članku 138. stavku 1. i članku 138. stavku 2. točki (c), osim ako se koristi posebna odredba predviđena u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5.; (b) osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu koja je tom poreznom obvezniku isporučena putem stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 42. (c) porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, ali identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je taj porezni obveznik identificiran za potrebe PDV-a isporučio robu ili usluge, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je ta transakcija oporeziva, za koje kupac ima obvezu platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 196.” ; 13. u članku 288. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c) vrijednosti transakcija koje se izuzimaju na temelju članaka 136.a, 136.b, članaka od 146. do 149. i članaka 151., 152. i 153.;” ; 14. u članku 306. dodaje se sljedeći stavak:			

„3. Posebna odredba iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na isporuke obavljene na temelju članka 28.a.” ;			
15. u glavi XII. poglavlju 6. naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 6. Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu odnosno prijenose vlastite robe ” ;			
16. članak 365. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 365. U prijavi PDV-a navodi se pojedinačni identifikacijski broj za PDV za primjenu ove posebne odredbe i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj je potrebno platiti PDV, ukupna vrijednost bez PDV-a za isporučene usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a se, prema potrebi, također			

iskazuju primjenjive stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 364. potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 364. potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, te se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.” ;			
17. u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. naslov se zamjenjuje sljedećim: „ODJELJAK 3. POSEBNA ODREDBA ZA PRODAJU ROBE NA DALJINU UNUTAR ZAJEDNICE, ZA ODREĐENE ISPORUKE ROBE UNUTAR DRŽAVE ČLANICE KOJE OBAVLJA POREZNI OBVEZNIK I ZA ODREĐENE USLUGE			

KOJE ISPORUČUJU POREZNI OBVEZNICI S POSLOVNIM NASTANOM UNUTAR ZAJEDNICE, ALI NE U DRŽAVI ČLANICI POTROŠNJE” ; 18.članak 369.a mijenja se kako slijedi: (a)točka 2. mijenja se kako slijedi: i.treći podstavak zamjenjuje se sljedećim: „Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe. U slučaju isporuke robe bez njezine otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz isporučene robe koji počinje i završava u istoj državi članici ili u skladu s člankom 37. ili člankom 39., država članica identifikacije država je članica u kojoj se odvija isporuka. Ako postoji više od jedne države članice u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe odnosno u kojoj se odvija isporuka, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj			

godini i dvije kalendarske godine koje slijede;” ; ii.dodaje se sljedeći podstavak: „Neovisno o prvom, drugom i trećem podstavku ove točke, država članica identifikacije za ovu posebnu odredbu jednaka je kao za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. ako je porezni obveznik registriran za tu posebnu odredbu.” ; (b)točka 3. mijenja se kako slijedi: i.podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)u slučaju isporuke robe u državi članici bez njezine otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz isporučene robe koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, ta država članica;” ;			

ii.dodaje se sljedeća točka: „(d)u slučaju isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik, država članica u kojoj se smatra da je došlo do isporuke.” ; 19.članak 369.b zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.b Države članice dopuštaju sljedećim poreznim obveznicima, osim onih koji isključivo obavljaju izuzete isporuke robe i usluga za koje nije omogućeno pravo na odbitak, da se koriste ovom posebnom odredbom: (a)poreznom obvezniku koji prodaje robu na daljinu unutar Zajednice; (b)poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku robe u skladu s člankom 14.a stavkom 2. bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici;			

(c)poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i koji isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik; (d)poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji isporučuje robu u skladu s člancima 36., 37. i 39. poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (e)poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj roba podliježe plaćanju PDV-a i koji isporučuje robu bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (f)poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici u koju je roba prenesena na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5., ako ta roba podliježe plaćanju PDV-a u skladu s člankom 16.,			

18. ili 26. ili ako je potreban ispravak odbitka u skladu s glavom X. poglavljem 5. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve isporuke dotičnog poreznog obveznika u Zajednici koje ispunjavaju uvjete.” ; 20.članak 369.g zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.g 1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje, ukupna vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj: (a)prodaju robe na daljinu unutar Zajednice; (b) isporuke usluga; (c)isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju			

članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (d) isporuke robe, među ostalim od strane poreznog obveznika koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2., bez otpreme ili prijevoza odnosno uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (e) isporuke robe i usluga u skladu s člancima 16., 18. i 26., nakon prijenosa vlastite robe na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. U prijavi PDV-a navode se i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 5. drugom podstavku. 2. Ako se roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza odnosno ako se otprema ili prevozi u države članice koje nisu država članica identifikacije ili iz tih država, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je			

potrebno platiti za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu u kojoj se ta roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza ili u koju ili iz koje se ta roba otprema ili prevozi: (a) prodaju robe na daljinu unutar Zajednice; (b) isporuke robe, među ostalim od strane poreznog obveznika koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2., bez otpreme ili prijevoza ili uz otpremu ili prijevoz koji počinje i završava u istoj državi članici, ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (c) isporuke robe u skladu s člancima 36., 37. i 39., ako se ta roba isporučuje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja robe unutar Zajednice ne podliježu plaćanju PDV-a na temelju članka 3. stavka 1., ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik; (d) isporuke robe i usluga u skladu s člancima 16., 18. i 26., nakon prijenosa vlastite robe na temelju			

posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. U odnosu na isporuke robe iz ovog stavka prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili porezni referentni broj koji dodjeljuje svaka država članica u kojoj se ta roba isporučuje bez otpreme ili prijevoza ili u koju ili iz koje se ta roba otprema ili prevozi, ako je dostupan. Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici potrošnje. 3. Ako porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene ovom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih se usluge isporučuju, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost bez PDV-a te, prema potrebi, primjenjive stope PDV-a, ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama i ukupni PDV koji je potrebno platiti za takve isporuke za svaku državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan, zajedno s pojedinačnim identifikacijskim brojem za PDV ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, raščlanjeno prema državi članici potrošnje.			

4. Ako je za robu koja je prenesena u skladu s posebnom odredbom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. potreban ispravak odbitka, prijava PDV-a uključuje relevantne čimbenike koji su doveli do ispravka i PDV koji je potrebno platiti te, za kapitalna dobra, datum početka razdoblja ispravka koje počinje nakon prijenosa. 5. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.f potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, takve se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.f potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene. 6. Za potrebe ovog članka prijava PDV-a ne uključuje izuzete isporuke robe ili usluga za koje nije omogućeno pravo na odbitak.”			

; 21.članak 369.p mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 1. dodaje se sljedeća točka: „(e)status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.” ; (b)u stavku 3. dodaje se sljedeća točka: „(f)status poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1.” ; 22.članak 369.t zamjenjuje se sljedećim: „Članak 369.t 1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je nastala obveza plaćanja PDV-a tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi PDV-a se, prema potrebi, također iskazuju			

primjenjive stope PDV-a i ukupni PDV koji je potrebno platiti. 2. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu PDV-a u skladu s člankom 369.s potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, takve se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.s potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje i iznos PDV-a za koji su potrebne izmjene.” ;			
23.u glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak: „ODJELJAK 5. POSEBNA ODREDBA ZA PRIJENOSE VLASTITE ROBE Članak 369.xa			

1. Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje druge odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće definicije: (a),prijenos vlastite robe' znači prijenos robe u drugu državu članicu u skladu s člankom 17. stavkom 1. i ne uključuje prijenose robe u odnosu na koju u toj državi članici ne postoji puno pravo na odbitak; (b),država članica identifikacije' znači država članica na čijem državnom području porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili, ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, država članica u kojoj porezni obveznik ima stalni poslovni nastan. 2. Za potrebe stavka 1. točke (b), ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja u Zajednici, ali u njoj ima više od jednog stalnog poslovnog nastana, država članica identifikacije država je članica sa stalnim poslovnim nastanom u kojoj taj porezni obveznik navede da će se koristiti ovom posebnom odredbom. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine koje slijede. Ako porezni obveznik nema sjedište poslovanja ni stalni poslovni nastan u Zajednici, država članica identifikacije država je članica u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe. Ako postoji više od jedne			

države članice u kojoj počinje otprema ili prijevoz robe, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezujuća je za poreznog obveznika u predmetnoj kalendarskoj godini i dvije kalendarske godine koje slijede. 3. Neovisno o stavku 1. točki (b) i stavku 2. ovog članka, država članica identifikacije za ovu posebnu odredbu jednaka je kao za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. ako je porezni obveznik registriran za tu posebnu odredbu. Članak 369.xb Države članice dopuštaju svim poreznim obveznicima koji prenose vlastitu robu da se koriste ovom posebnom odredbom. Ova posebna odredba primjenjuje se na sve prijenose vlastite robe koje obavlja porezni obveznik registriran za ovu posebnu odredbu. Članak 369.xc Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije kad započne sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima ovom posebnom odredbom i kad prestane s njima odnosno kad izmijeni te djelatnosti na takav način da			

više ne ispunjava uvjete potrebne za korištenje ovom posebnom odredbom. Taj porezni obveznik te informacije priopćuje elektroničkim putem. Članak 369.xd Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za oporezive transakcije koje obavlja u okviru ove posebne odredbe identificira se za potrebe PDV-a samo u državi članici identifikacije. U tu svrhu država članica identifikacije upotrebljava pojedinačni identifikacijski broj za PDV koji je već dodijeljen poreznom obvezniku u vezi s njegovim obvezama u okviru unutarnjeg sustava. Članak 369.xe Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz ove posebne odredbe u bilo kojem od sljedećih slučajeva: (a) ako taj porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da više ne obavlja prijenose vlastite robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom; (b) ako se na drugi način može pretpostaviti da su oporezive djelatnosti tog poreznog obveznika obuhvaćene ovom posebnom odredbom prestale;			

(c)ako taj porezni obveznik više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe; (d)ako se taj porezni obveznik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu. Članak 369.xf Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom državi članici identifikacije elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a za svaki mjesec, neovisno o tome jesu li izvršeni prijenosi robe obuhvaćeni ovom posebnom odredbom. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom PDV-a. Članak 369.xg 1. U prijavi PDV-a navodi se osobni identifikacijski broj za PDV iz članka 369.xd i, za svaku državu članicu u koju se roba otprema ili prenosi, ukupna vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom za koje je tijekom poreznog razdoblja nastao oporezivi događaj. Prijava PDV-a uključuje i izmjene, kako je predviđeno u stavku 3. 2. Ako se roba otprema ili prevozi iz države članice koja nije država članica			

identifikacije, prijava PDV-a uključuje ukupnu vrijednost bez PDV-a za prijenose obuhvaćene ovom posebnom odredbom, za svaku državu članicu iz koje se ta roba otprema ili prevozi. Prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka država članica iz koje se roba iz prvog podstavka otprema ili prevozi, ako je dostupan. Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene prema državi članici u koju se roba otprema ili prevozi. 3. Ako su do datuma na koji je potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.xf potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a, te se izmjene uključuju u tu prijavu PDV-a. Ako su nakon datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prijavu u skladu s člankom 369.xf potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a za prethodno porezno razdoblje, takve se izmjene uključuju u prijavu PDV-a za neko sljedeće porezno razdoblje u roku od tri godine od datuma na koji je bilo potrebno podnijeti prvotnu prijavu PDV-a u skladu s tim člankom. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navode se relevantna država članica u koju i iz koje se roba otprema ili			

prevozi, porezno razdoblje i oporezivi iznos za koji su potrebne izmjene. Članak 369.xh 1. U prijavi PDV-a iznosi se iskazuju u eurima. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se iznosi u prijavi PDV-a iskazuju u njihovim nacionalnim valutama. Ako su se za isporuke koristile druge valute, porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom za potrebe ispunjavanja prijave PDV-a upotrebljava devizni tečaj koji se primjenjivao na posljednji datum poreznog razdoblja. 2. Konverzija se obavlja primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila za taj dan ili, ako na taj dan nema objave, na sljedeći dan objave. Članak 369.xi Za potrebe ove posebne odredbe izuzima se stjecanje robe unutar Zajednice u državi članici u koju se roba otprema ili prevozi. Neovisno o članku 214. stavku 1., stjecanjem robe unutar Zajednice iz prvog stavka ovog članka ne nastaje obveza registracije u skladu s člankom 214. stavkom 1.			

Za potrebe članaka 16., 18. i 26., članaka od 185. do 189. i članka 192., izuzeće iz prvog stavka ovog članka smatra se ostvarivanjem punog prava na odbitak PDV-a koji bi bilo potrebno platiti kad se to izuzeće ne bi primjenjivalo. Članak 369.xj Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom ne može za svoje oporezive djelatnosti obuhvaćene ovom posebnom odredbom u prijavi PDV-a za ovu posebnu odredbu prijaviti odbitak PDV-a na temelju članka 168. u državi članici u koju ili iz koje se roba otprema ili prevozi. Neovisno o članku 1. točki 1. Direktive 86/560/EEZ te članku 2. točki 1., članku 3. i članku 8. stavku 1. točki (e) Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrate koji se odnose na robu ili usluge upotrijebljene za prijenose vlastite robe obuhvaćene ovom posebnom odredbom. Ako se porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za djelatnosti koje nisu obuhvaćene ovom posebnom odredbom, u prijavi PDV-a koja se			

podnosi u skladu s člankom 250. on odbija PDV nastao u toj državi članici za robu ili usluge koje su mu isporučene u toj državi članici. Članak 369.xk 1. Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom vodi evidenciju prijenosa vlastite robe obuhvaćenih ovom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi se poreznim tijelima država članica iz kojih i u koje se roba otprema ili prevozi omogućilo da provjere ispravnost prijave PDV-a. 2. Evidencija iz stavka 1. na zahtjev se elektroničkim putem stavlja na raspolaganje državi članici iz koje i u koju se roba otprema ili prevozi te državi članici identifikacije. Ta se evidencija čuva 10 godina počevši od 31. prosinca godine u kojoj je obavljen prijenos vlastite robe.”.			
Članak 4. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2029. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1. u članku 243. stavak 3. briše se; 2. u članku 262. stavak 2. briše se.		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2029. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.

Članak 5. Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2030. Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi: 1.u članku 42. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)osoba koja stječe robu ispunila je obveze utvrđene u članku 262. stavku 1. točki (c) u vezi s isporukom za koju porez dužan platiti kupac u skladu s člankom 197.” ; 2.u članku 138. stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim: „1.a Izuzeće iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se ako dobavljač nije ispunio obvezu iz članaka 262. i 263. koja se odnosi na dostavljanje podataka o transakcijama unutar Zajednice ili ako preneseni podaci ne sadržavaju točne informacije o isporuci propisane člankom 264., osim ako dobavljač može valjano obrazložiti eventualne nedostatke na način prihvatljiv nadležnim tijelima.” ; 3.u članku 168. dodaje se sljedeći stavak:		Nije potrebno preuzimanje	Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2030. preuzet će se kasnije Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a najkasnije do primjene izmijenjenih odredbi direktive.

„Ako transakcija podliježe zahtjevima u pogledu izvješćivanja utvrđenima u članku 271.a stavku 1., države članice mogu, u skladu s uvjetima koje utvrde, predvidjeti da kupac ima pravo na odbitak ili povrat PDV-a koji je potrebno platiti ili koji je plaćen samo ako kupac posjeduje elektronički račun izdan u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 218. stavku 3.” ; 4.članak 217. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 217. Za potrebe ove Direktive ‚elektronički račun’ znači račun koji sadržava informacije koje se zahtijevaju ovom Direktivom i koji je, barem s obzirom na podatke iz članaka 262. i 271.b, izdan, poslan i zaprimljen u strukturiranom elektroničkom formatu koji omogućuje njegovu automatsku i elektroničku obradu.” ; 5.članak 218. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 218. 1. Elektronički računi te dokumenti ili poruke u papirnatom obliku ili u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi moraju ispunjavati			

utvrđene u ovom poglavlju kako bi bili prihvaćeni kao računi. 2. Za potrebe ove Direktive računi se izdaju u obliku elektroničkih računa. Međutim, za transakcije koje ne podliježu obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6. države članice kao račune mogu prihvatiti dokumente ili poruke u papirnatom obliku ili u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi. 3. Elektronički računi moraju biti usklađeni s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*3). Države članice mogu dopustiti primjenu drugih normi za elektroničke račune koji se odnose na isporuke robe i usluga na njihovu državnom području, osim onih iz članka 262. ove Direktive. 4. Države članice poduzimaju mjere potrebne kako bi osigurale da elektronički računi koje izdaju porezni obveznici: (a) uključuju informacije koje se zahtijevaju ovom Direktivom; i (b) budu u skladu s potrebnim tehničkim normama o elektroničkom izdavanju računa iz stavka 3. 5. Države članice dopuštaju da porezni obveznik koji izdaje račun ili treća strana			

koja djeluje u ime i za račun tog poreznog obveznika poštuje mjere utvrđene u stavku 4. Države članice također mogu dopustiti upotrebu javnog portala, ako je dostupan. (*3) Direktiva 2014/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi (SL L 133, 6.5.2014., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).”;" 6. u članku 222. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Za isporuke robe obavljene u skladu s uvjetima iz članka 138. ili za isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članaka od 194. do 197. račun se izdaje najkasnije 10 dana od nastanka oporezivog događaja. U slučaju uplate na račun prije nego što se obave isporuke robe ili usluga za koje PDV plaća kupac na temelju članaka od 194. do 197. račun se izdaje najkasnije 10 dana od primitka uplate na račun.” ; 7. članak 223. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 223. Države članice dopuštaju poreznim obveznicima da izdaju zbirne račune koji			

sadržavaju pojedinosti o više zasebnih isporuka robe ili usluga pod uvjetom da obveza obračuna PDV za isporuke navedene na zbirnom računu nastupi tijekom istog kalendarskog mjeseca. Za isporuke robe ili usluga iz članka 222. zbirni računi izdaju se najkasnije 10 dana od isteka kalendarskog mjeseca na koji se taj zbirni račun odnosi. Države članice mogu isključiti mogućnost izdavanja zbirnih računa u određenim sektorima koji su podložni prijevarama. Države članice obavješćuju Odbor za PDV o isključenjima koja su provele.” ; 8.članak 226. mijenja se kako slijedi: (a)točka 11.a zamjenjuje se sljedećim: „11.aako je kupac odgovoran za plaćanje PDV-a, navod ‚Prijenos porezne obveze’ te, u slučaju isporuke robe za koju je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 197., dodatan navod ‚trostrana transakcija’;” ; (b)dodaju se sljedeće točke 16. i 17.: „16.u slučaju korektivnog računa iz članka 219., redni broj koji			

identificira ispravljeni račun, kako je navedeno u točki 2. ovog stavka; 17. brojevi bankovnog računa ili brojevi virtualnih računa dobavljača ili bilo koja druga identifikacijska oznaka kojom se nedvosmisleno identificiraju računi dobavljača, na koje primatelji računa mogu platiti taj račun.” ; 9. članak 232. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 232. Izdavanje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik elektroničkog računa koji je u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU ne podliježe pristanku primatelja. Međutim, države članice mogu pristankom primatelja uvjetovati račune koji su u skladu s tom normom za transakcije koje ne podliježu obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6. ove glave ako je ta država članica iskoristila mogućnost utvrđenu u članku 218. stavku 2. ove Direktive. Izdavanje poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik elektroničkog računa koji je u skladu s drugom normom ili računa u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi podliježe pristanku			

primatelja. Međutim, države članice koje su iskoristile mogućnost utvrđenu u članku 218. stavku 3. mogu predvidjeti da elektronički računi koji su u skladu s drugim normama ne podliježu pristanku primatelja s poslovnim nastanom na njihovu državnom području. Države članice koje su iskoristile mogućnost utvrđenu u članku 221. stavku 1. mogu izdavanje elektroničkih računa ili računa u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi uvjetovati pristankom primatelja.” ;			
10. u članku 233. stavku 2. uvodni tekst mijenja se kako slijedi: „Osim vrstom poslovnog nadzora opisanog u stavku 1., u nastavku se navode primjeri tehnologija kojima se osigurava autentičnost podrijetla i cjelovitost sadržaja elektroničkog računa odnosno dokumenata ili poruka u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi:” ;			
11. članak 235. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 235. Države članice mogu utvrditi posebne uvjete za elektroničke račune odnosno dokumente ili poruke u elektroničkim			

formatima koji nisu elektronički računi izdane za robu ili usluge isporučene na njihovu državnom području iz zemlje s kojom ne postoje pravni instrumenti o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično onome predviđenom u Direktivi 2010/24/EU i Uredbi (EU) br. 904/2010.” ; 12. članak 236. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 236. Ako se istom primatelju pošalju ili stave na raspolaganje skupovi s više elektroničkih računa odnosno dokumenata ili poruka u elektroničkim formatima koji nisu elektronički računi, pojedinosti koje su zajedničke pojedinačnim računima mogu biti navedene samo jedanput ako su, za svaki račun, dostupne sve informacije.” ; 13. u glavi XI. poglavlju 6. naslov se zamjenjuje sljedećim: „POGLAVLJE 6. Zahtjevi u pogledu digitalnog izvješćivanja ” ;			

14.u glavi XI. poglavlju 6. iza naslova tog poglavlja umeće se sljedeći naslov odjeljka: „ODJELJAK 1. ZAHTJEVI U POGLEDU DIGITALNOG IZVJEŠĆIVANJA O PREKOGRANIČNIM ISPORUKAMA ROBE I USLUGA UNUTAR ZAJEDNICE MEĐU POREZNIM OBVEZNICIMA” ; 15.članak 262. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 262. 1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi podatke iz članka 264. u vezi sa sljedećim transakcijama: (a)isporukama i prijenosima robe obavljenima u skladu s člankom 138. stavkom 1. i člankom 138. stavkom 2. točkom (c); (b)stjecanjima robe unutar Zajednice obavljenima u skladu s člankom 20. i transakcijama koje se tretiraju kao takve na temelju članka 21. ili članka 22.; (c)isporukama robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva,			

za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 195., članka 196. ili članka 197.; i (d) stjecanjem robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članka 194. ako je kupac identificiran za potrebe PDV-a odnosno na temelju članka 195., članka 196., članka 197. ili članka 204. 2. Podaci iz članka 264. u vezi sa transakcijama navedenima u stavku 1. ovog članka podnose se državi članici koja je poreznom obvezniku izdala identifikacijski broj za PDV kojim se taj poreznih obveznik koristio za transakciju na koju se podaci odnose. 3. Odstupajući od stavka 1. točaka (a) i (b) ovog članka, porezni obveznici registrirani na temelju posebne odredbe utvrđene u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. ne podnose podatke o prijenosima vlastite robe ni o transakcijama koje se tretiraju kao stjecanja unutar Zajednice na temelju članka 21. ili 22. koje se odnose na istu robu. 4. Države članice mogu predvidjeti da porezni obveznici identificirani za potrebe			

PDV-a ne podnose podatke iz članka 264. u vezi sa transakcijama navedenima u stavku 1. točkama (b) i (d) ovog članka. Države članice koje iskoriste tu mogućnost o tim mjerama obavješćuju Komisiju, koja ostale države članice obavješćuje o sljedećem: (a) donošenju mjere, prije njezina stupanja na snagu; i (b) datumu od kojeg se ta mjera prestaje primjenjivati, prije tog datuma.” ;			
16. članak 263. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 263. 1. Podatke iz članka 264. za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (a) i (c) prenose porezni obveznici koji imaju obvezu izdavanja računa koji se odnosi na transakcije iz tih točaka u trenutku u kojem je račun izdan ili je trebao biti izdan. Ako račun iz prvog podstavka ovog stavka izdaje stjecatelj robe ili primatelj usluga u ime poreznog obveznika koji ima obvezu izdavanja računa, podaci iz članka 264. prenose se za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (a) i (c) najkasnije pet dana nakon što je račun izdan ili je trebao biti izdan.			

2. Podatke iz članka 264. za svaku pojedinačnu transakciju iz članka 262. stavka 1. točaka (b) i (d) prenose porezni obveznici kojima se mora izdati račun koji se odnosi na transakcije iz tih točaka, i to najkasnije pet dana od zaprimanja računa. Države članice mogu predvidjeti prijenos podataka o tim transakcijama ako osoba kojoj se račun mora izdati nije pravodobno primila taj račun. 3. Za potrebe stavaka 1. i 2., podatke prenosi porezni obveznik ili treća osoba za račun tog poreznog obveznika. Države članice stavljaju na raspolaganje elektronička sredstva za podnošenje tih podataka. Države članice omogućuju prijenos tih podataka koji su u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU. 4. Za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka, zajednička elektronička poruka za dostavljanje podataka utvrđuje se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2. Uredbe (EU) br. 904/2010.” ;			
17. članak 264. zamjenjuje se sljedećim: „Članak 264.			

Sljedeći podaci prenose se u skladu s člankom 263.: (a)za isporuke robe obavljene u skladu s člankom 138. stavkom 1. i isporuke robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članaka od 194., do 197., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 11., 16., 17. i 11.a, ako je primjenjivo; (b)za prijenose obavljene u skladu s člankom 138. stavkom 2. točkom (c), informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8. 11. i 16.; (c)za stjecanja robe unutar Zajednice obavljena u skladu s člankom 20. i transakcije koje se tretiraju kao takve na temelju članka 22., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 11., 16. i 17.; (d)za transakcije koje se tretiraju kao stjecanja robe unutar Zajednice na temelju članka 21., informacije iz članka 226. točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 16.; (e)za stjecanja robe i usluga, osim robe ili usluga koji su izuzeti od PDV-a u državi članici u kojoj je transakcija oporeziva, za koje je kupac odgovoran platiti PDV na temelju članaka 194., 195., 196., 197. ili 204., informacije iz članka 226.			

točaka od 1. do 4. te točaka 6., 7., 8., 9., 10., 16., 17. i 15., ako je primjenjivo.” ; 18. članci od 265. do 271. brišu se; 19.u glavi XI. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak: „ODJELJAK 2. ZAHTJEVI U POGLEDU DIGITALNOG IZVJEŠĆIVANJA O SAMOISPORUKAMA I ISPORUKAMA ROBE I USLUGA IZVRŠENIMA MEĐU POREZNIM OBVEZNICIMA NA DRŽAVNOM PODRUČJU JEDNE DRŽAVE ČLANICE Članak 271.a 1. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici koji imaju poslovni nastan ili su identificirani za potrebe PDV-a na njihovu državnom području poreznim tijelima elektroničkim putem šalju podatke o isporukama robe i usluga, osim onih iz članka 262., koje su na njihovu državnom području izvršene njima samima ili drugim poreznim obveznicima. 2. Države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici koji imaju poslovni nastan ili su identificirani za potrebe PDV-a na njihovu državnom području poreznim tijelima elektroničkim putem šalju podatke o isporukama robe i usluga, osim onih iz			

članka 262., koje su na njihovu državnom području izvršili sami sebi ili koje su njima izvršili drugi porezni obveznici. Članak 271.b 1. Ako država članica zahtijeva slanje podataka na temelju članka 271.a stavka 1., porezni obveznik koji ima obvezu izdavanja računa, ili treća osoba u ime tog poreznog obveznika, prenosi takve podatke o svakoj pojedinačnoj transakciji u trenutku u kojem je račun izdan ili je trebao biti izdan. Ako račun izdaje stjecatelj robe ili primatelj usluga u ime poreznog obveznika koji ima obvezu izdavanja računa, podaci iz članka 271.a stavka 1. prenose se za svaku pojedinačnu transakciju najkasnije pet dana nakon što je račun izdan ili je trebao biti izdan. 2. Ako država članica zahtijeva slanje podataka na temelju članka 271.a stavka 2., porezni obveznik kojem je izdan račun, ili treća osoba u ime tog poreznog obveznika, prenosi takve podatke o svakoj pojedinačnoj transakciji najkasnije pet dana od primitka računa. Države članice mogu predvidjeti prijenos podataka o tim transakcijama ako osoba kojoj se račun mora izdati nije pravodobno primila taj račun.			

3. Države članice omogućuju prijenos podataka iz elektroničkih računa koji su u skladu s europskom normom o elektroničkom izdavanju računa i popisom njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU. Države članice mogu omogućiti prijenos podataka iz elektroničkih računa koji upotrebljavaju formate podataka koji nisu europska norma o elektroničkom izdavanju računa i popisa njezinih sintaksi na temelju Direktive 2014/55/EU pod uvjetom da se tim drugim formatima podataka osigurava interoperabilnost s tom normom. 4. Države članice koje zahtijevaju prijenos podataka na temelju članka 271.a mogu ograničiti područje primjene te obveze na određene kategorije poreznih obveznika ili određene vrste transakcija. Utvrđuju i podatke koje je potrebno prenijeti. Članak 271.c Komisija do 31. ožujka 2033., na temelju informacija koje su dostavile države članice, podnosi Vijeću izvješće o međuevaluaciji funkcioniranja elektroničkog izdavanja računa iz poglavlja 3. te zahtjevâ u pogledu digitalnog izvješćivanja unutar Zajednice i domaćih zahtjeva u pogledu digitalnog			

izvješćivanja utvrđenih u ovom poglavlju. U tom izvješću Komisija: (a)ocjenjuje učinke mjera na djelotvornost naplate PDV-a i na smanjenje jaza PDV-a, na broj kontrola koje je provela porezna uprava te na smanjenje administrativnog opterećenja i na uštede troškova za porezne obveznike; (b)ocjenjuje učinke mogućnosti ponuđene državama članicama u članku 262. stavku 4. na prijevare povezane s PDV-om u drugim državama članicama i na funkcioniranje središnjeg VIES-a; (c)ocjenjuje tehničke probleme proizišle iz provedbe mjera, kao što su greške, kašnjenja i propusti povezani s prijenosom računa i podataka; (d)analizira mjere i usluge koje su države članice uspostavile i stavile na raspolaganje poreznim obveznicima kako bi se smanjilo njihovo administrativno opterećenje; (e)analizira moguća nova tehnološka dostignuća u području elektroničkog izdavanja računa i digitalnog izvješćivanja; (f)u skladu s time ocjenjuje potrebu za dodatnim mjerama i, ako ga smatra potrebnim, iznosi odgovarajući zakonodavni prijedlog takvih mjera.” ; 20.članak 273. zamjenjuje se sljedećim:			

„Članak 273. Države članice mogu uvesti druge obveze koje smatraju potrebnima za osiguravanje pravilne naplate PDV-a i sprečavanje utaje, pod uvjetom da se pritom domaće transakcije i transakcije koje porezni obveznici obavljaju između država članica tretiraju jednako te da te obveze pri trgovanju između država članica ne dovedu do formalnosti povezanih s prelaskom granica. Mogućnost iz prvog stavka ovog članka ne može se upotrijebiti za uvođenje dodatnih obveza povezanih s izdavanjem računa povrh onih utvrđenih u poglavlju 3., kao ni za primjenu novih dodatnih općih obveza izvješćivanja na temelju transakcija za isporuke ili stjecanja robe i usluga između poreznih obveznika identificiranih za potrebe PDV-a unutar Uniji povrh onih utvrđenih u poglavlju 6. Neovisno o tome, države članice mogu zahtijevati od poreznih obveznika da pohranjuju podatke o svojim transakcijama za potrebe izvješćivanja o podacima potrebnima za pripremu prijave PDV-a i njezino podnošenje ili za potrebe revizije. Države članice koje su 1. siječnja 2024. imale opću obvezu izvješćivanja na temelju transakcija za isporuke robe i usluga osim onih iz članka 262. mogu zadržati te obveze izvješćivanja dok ne uvedu sustav digitalnog izvješćivanja u stvarnom			

vremenu o isporukama robe i usluga koji je u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju 6. odjeljku 2. Države članice koje su 1. siječnja 2024. imale opću obvezu izvješćivanja na temelju transakcija za stjecanja robe i usluga osim onih iz članka 262. mogu zadržati te obveze izvješćivanja dok ne uvedu sustav digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu o stjecanjima robe i usluga koji je u skladu sa zahtjevima utvrđenima u poglavlju 6. odjeljku 2. Države članice mogu zadržati zahtjev da porezni obveznici pohranjuju podatke o svojim transakcijama za potrebe izvješćivanja o podacima potrebnima za pripremu prijave PDV-a i njezino podnošenje ili za potrebe revizije. Države članice mogu uvesti obveze izvješćivanja za transakcije koje nisu one obuhvaćene obvezama izvješćivanja utvrđenima u poglavlju 6.”.			
Članak 6. Prenošenje 1. Države članice mogu primjenjivati zakone i druge propise u pogledu članka 1. točaka 2. i 3. od 14. travnja 2025. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.	Točka 2. Direkrive **Članak 1.** U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18.,	U potpunosti preuzeto	

2. Države članice do 31. prosinca 2026. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 2. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. siječnja 2027. 3. Države članice do 30. lipnja 2028. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 3. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2028. Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, države članice primjenjuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s člankom 3. točkom 1. najranije od 1. srpnja 2028., a najkasnije od 1. siječnja 2030. 4. Države članice do 30. lipnja 2029. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 4. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2029. 5. Države članice do 30. lipnja 2030. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 5. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2030.	121/19., 138/20., 39/22., 113/22., 33/23., 114/23., 35/24., 152/24., 52/25., 151/25., 32/26. i 48/26.), u članku 2. stavku 1. podstavku 15., briše se točka na kraju rečenice i dodaje podstavak 16. koji glasi: „- Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L 516, 25.3.2025.).“. **Članak 15.** Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027.		

Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, države članice koje 1. siječnja 2024. imaju domaću obvezu digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu na temelju transakcija ili kojima je na temelju članka 395. prije 1. siječnja 2024. izdano odobrenje kojim im je omogućena uspostava takve obveze, ili, ako takvo odobrenje nije bilo potrebno, koje su prije 1. siječnja 2024. donijele nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa uvođenje takve domaće obveze digitalnog izvješćivanja u stvarnom vremenu na temelju transakcija, primjenjuju mjere u pogledu članka 5. točke 5. u vezi s člankom 218. i mjere u pogledu članka 5. točke 19. u vezi s člancima 271.a i 271.b do 1. siječnja 2035. kad su posrijedi domaće elektroničko izdavanje računa i izvješćivanje. Ako se u izvješće o međuevaluaciji iz članka 271.c otkriju nedostaci, Komisija procjenjuje potrebu za daljnjim mjerama i, prema potrebi, podnosi odgovarajući prijedlog s ciljem odgode tog roka dok se navedeni nedostaci ne uklone. 6. Kada države članice donose mjere iz stavaka od 1. do 5., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice. 7. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			

Članak 7. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na stupanje na snagu Direktive
Članak 8. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na adresate, odnosno države članice u cjelini.